

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

הגנה מהאויב

ועושה סיומים... זה לא קרה ביום אחד. כאשר הייתי בערה בגילה, חשבתי שאני אהיה עשיר גדול גדול. יהיה לי הרבה כסף ונכסים, כלם יכבדו אותי.

וזאת מחמת שהיו לי חברים שדברו הרבה על רכבי יקרה ועל אנשים המדברים בחדר קפה בקול ומספרים איך עושים ביזנס... כששמעתי אותם אמרתי בלבי: אני אעבד קשה עד שאהיה עשיר מכבד. לאחר מכן, הייתי הולך ללמד ספרי רבני, ושם למדתי שכל התכלית של העולם הזה הוא רק עבודת השם, וכל הכסף והכבוד שבעולם היא שטות גדול ולא נשאר מזה כלום. נו, מה החלטתי מיד? לבלות כל חיי בתורה ועבודה בלבד.

"שוב הגעתי לשטיבלאך ושמעתי שכלם מתפעלים על מישהו שקנה חליפה יקרה עם קטיפה ונצנצים... הם דברו בכזה אשר, חשבתי בלבי: גם אני אהיה כזה. בלילה פתחתי את ספרי ר' נתן והתהפך לבי והחל לבער להשם, עצמתי את העינים ואמרתי לעצמי אני רק אבילה את ימי בהתבודדות ושמחה ולמוד סדרים. כך הפה בי 'העפביש' בכל יום למשך אותי לתוך ביץ הגשמיות.

"אך דע לה מנשה: לילי הדף של ספרי רבנו שהגן עלי, הוא היה מנצח אותי, והייתי היום שקוע עמק עמק בהבלי העולם הזה."

השבוע התחלנו את המעשה השביעי "מזבוב ועפביש". רבנו ז"ל קרא למעשה על שם שני הפעלי חיים הקטנים שעומדים בשני צדי ספר-הנימוסים של המלך: הזבוב הקטן והחלש שנאחז בקצה הדף של הספר; והעפביש, שמנסה בערמה לתקף וללכד את הזבוב. העפביש משחק כאלו הוא מתרחק ואז חוזר, וכל פעם כבר כמעט מצליח לצוד את הזבוב, רק הדף של הספר מדפדף אותו כל פעם לאחור שוב ושוב, עד שהוא נלכד לגמרי בין דפי הספר "ונשארה מטה מטה עד שלא נשאר ממנה כלום".

'העפביש' מרמז על הבעל דבר האורב לנו ומונע אותנו מעבודת ה'. 'הזבוב' מרמז על האדם המרגיש חלש מאד נגד היצר הרע. אף העפביש העקשן לא מותר, וכל פעם הוא מגיע בערמה לאדם ומנסה שוב ושוב להפילו ולנשוט, האדם כל כך חלש וקטן, ומולו הבעל דבר כל כך מתחכם וערמומי, איך נוכל להנצל ממנו?

על ידי הדף של הספר! שזה מרמז על התורות והספרים של הצדיק, שמי שיחזיק בזה חזק, למרות כל מה שעובר עליו, יהיה מה שיהיה, בודאי יזכה להנצל מרשתו של הבעל דבר, לא בכחנו אלא בכחו הגדול של הצדיק.

לקראת יום הבר מצוה נגש מנשה בבית הכנסת אל אחד מיישבי המתפללים מהעובדי ה' המפלגים והמתמידים בתורה רבי גרשון שליט"א, לשמע הכנה לבר מצוה: "שמע נא מנשה הבחור החתן, אני רוצה לספר לך. תמיד אתה רואה אותי מתפלל בכח ולומד הרבה ספרים

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ז' - מזבוב ועכביש (1)

ענה ואמר:

אספר לכם כל הנסיעה שלי שהיה לי:

מעשה במלך אחד, שהיו עליו כמה מלחמות כבדות וכבש אותם, ולקח שבויים הרבה. (בתוך דבריו שהתחיל לספר זאת המעשה ענה ואמר בזו הלשון: תאמרו שאספר לכם הכל ותוכלו להבין)

והיה המלך עושה סעדה גדולה (שקורין באיל), בכל שנה באותו היום שכבש המלחמה, והיו שם על הבאיל כל השירי מלוכה וכל השירים בדרך המלכים,

והיו עושין שם עניי צחוק, (שקורין קומעדיס), והיו משחקים וצוחקים מכל האמות, מהישמעאל ומכל האמות, והיו עושים ומעקמים בדרך שחוק בדרך הנמוס וההנהגה של כל אמה, ומן הסתם מישראל גם כן היו עושין השחוק.

וצוה המלך להביא לו הספר שהיה כתוב בו הנמוסים וההנהגה של כל אמה ואמה, ובכל מקום שהיה פותח את הספר, היה רואה שכתוב בו ההנהגה והנמוסים של

האמה, בדרך שהיו עושין בעלי השחוק ממש, כי מסתמא גם זה שעשה הצחוק והקאמעדיא ראה גם כן את הספר הנ"ל. ובתוך שהיה המלך יושב על הספר, ראה שהיה עכביש, הנקרא (שפין), שהיה מרחש על צדי הספר, דהינו על חדי הדפין, ומצד השני היה עומד זבוב. מן הסתם להיכן הולך העכביש?, אל הזבוב.

ובתוך שהיה העכביש מרחש והולך אל הזבוב, בא רוח והרים את הדף מן הספר, ולא היה העכביש יכול לילך אל הזבוב, וחזרה לאחוריה, ועשתה עצמה בערמה כאלו היא חוזרת ואינה רוצה עוד לילך אל הזבוב. וחזר הדף למקומה,

וחזרה העכביש לילך אל הזבוב, ואזי שוב הרים הדף ולא הניחה, (הינו שהדף חזר והרים את עצמו, ולא הניח את העכביש לילך אל הזבוב) וחזרה, וכן היה כמה פעמים.

אחר כך שוב חזרה העכביש לילך אל הזבוב, והיתה מרחשת והולכת עד שכבר חטפה עצמה ברגל אחד על הדף. ושוב

הָרִים הַדֶּף אֶת עֲצָמוֹ, וְהָיָא כְּבָר הִיָּתָה עַל
הַדֶּף קֶצֶת, וְאִזִּי הִנִּיחַ הַדֶּף אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרִי, עַד שֶׁנִּשְׁאַרָה הָעֶכְבִּישׁ תַּחְתָּיו
בְּחָלָל בֵּין דֶּף לְדֶף, וְהִיָּתָה מְרַחֶשֶׁת שָׁם,
וְנִשְׁאַרָה מִטָּה מִטָּה עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאַר מִמֶּנָּה כְּלוּם.
(וְהִזְבוּב, לֹא אֶסְפֵּר לָכֶם מַה שֶּׁהָיָה בָּהּ).

וְהַמֶּלֶךְ הָיָה רוֹאֶה כָּל זֶה וְהָיָה מִתְמִיָּה
עֲצָמוֹ, וְהִבִּין שֶׁאֵין זֶה דְּבַר רִיק, רַק שִׁמְרָאִין
לוֹ אֵיזָה דְּבַר. (וְכָל הַשָּׂרִים רָאוּ שֶׁהַמֶּלֶךְ
מִסְתַּכֵּל וּמִתְמִיָּה עַל זֶה) וְהִתְחִיל לַחֲשֹׁב בָּזֶה,
מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, וְנִתְנַמְנָם עַל הַסֵּפֶר.

וְחָלַם לוֹ שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ אֶבֶן טוֹב, (שְׁקוֹרִין
דְּוִמִּיט), וְהָיָה מִסְתַּכֵּל בּוֹ, וְהָיָה יוֹצֵאִין מִמֶּנּוּ
גְּזֻמוֹת אֲנָשִׁים, וְהַשְּׁלִיךְ מִיָּדוֹ הַדְּוִמִּיט.
וְהִדְרִיךְ אֶצֶל הַמְּלָכִים, שֶׁתּוֹלָה עַל־גִּבֵּיהֶם
הַפֶּאטְרֶעט שְׁלוֹ, וְעַל־גִּבֵּי הַפֶּאטְרֶעט תּוֹלָה
הַכֶּתֶר, וְהָיָה אוֹתָן הָאֲנָשִׁים, הַיּוֹצֵאִין מִן
הַדְּוִמִּיט, לּוֹקְחִין אֶת הַפֶּאטְרֶעט וְחֹתְכוּ אֶת
רֹאשׁוֹ, וְאַחֲר־כֵּן לָקְחוּ אֶת הַכֶּתֶר וְהַשְּׁלִיכוּ
לְתוֹךְ הָרֶפֶשׁ (כָּל זֶה חֵלֶם לוֹ),

וְהָיָה אוֹתָן הָאֲנָשִׁים רָצִים אֵלָיו לְהַרְגּוֹ.
וְהָרִים עֲצָמוֹ דֶּף מִן הַסֵּפֶר הַנִּ"ל, שֶׁהָיָה
שׁוֹכֵב עָלָיו, וְהִגֵּן לְפָנָיו וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ
מְאוּמָּה. וְהָלְכוּ מִמֶּנּוּ,

וְאַחֲר־כֵּן חָזַר הַדֶּף לְמִקְוֵמוֹ, וְשׁוּב הָיָה
רָצִים לְהַרְגּוֹ, וְחָזַר וְהָרִים הַדֶּף כַּנִּ"ל, וְכֵן
הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים.

וְהָיָה מִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לְרֹאוֹת אֵיזָה דֶּף
שִׁמְגֵן עָלָיו, מֵאֵיזָה נְמוּסִים שֶׁל אֵיזָה אִמָּה
כְּתוּב עָלָיו, וְהָיָה מִתְיָרָא לְהִסְתַּכֵּל, וְהִתְחִיל
לַצֶּעֶק: חֲבֵל, חֲבֵל. וְשָׁמְעוּ כָּל הַשָּׂרִים שֶׁהָיָה
יוֹשְׁבִים שָׁם, וְהָיָה חִפְצִים לְהַקִּיצוֹ, אִף אֵין
זֶה נְמוּס לְהַקִּיץ אֶת הַמֶּלֶךְ. וְהָיָה מִכִּים
סְבִיבוֹתָיו כְּדִי לְהַקִּיצוֹ, וְלֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ.

בְּתוֹךְ כֵּן בָּא אֵלָיו הַר גְּבוּהָ וְשָׁאַל אוֹתוֹ:
מַה אַתָּה צוֹעֵק כָּל־כֵּן, שְׂזָה זְמַן רַב שְׂאֲנִי
יִשֵּׁן, וְלֹא הִקִּיץ אוֹתִי כְּלוּם, שׁוּם דְּבַר, וְאַתָּה
הִקִּיצוֹת אוֹתִי? אָמַר לוֹ: וְלֹא אֶצְעֵק? שְׂהֵם
קָמִים עָלִי לְהַרְגָנִי, רַק שְׂזָה הַדֶּף מִגֵּן עָלִי.
הַשִּׁיב לוֹ הָהָר: אִם זֶה הַדֶּף מִגֵּן עָלֶיךָ, אֵין
אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְיָרָא מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גַם עָלִי
קָמִים הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים, רַק זֶה הַדֶּף מִגֵּן עָלִי.
בּוֹא וְאַרְאֶךָ.

שאלות לחידודא

בחן 38 אר:

מעשה ז' מזבוב ועכביש (1)

- ☐ עשר פעמים
☐ כמה פעמים
 ו. מה קרה בסוף עם העכביש?
☐ השיג את הזבוב
☐ נפצע
☐ לא נשאר ממנה כלום
 ז. מה צעק המלך תוך כדי שנרדם?
☐ הצילו הצילו
☐ רבינו לא פירש מה צעק
☐ חבל חבל.
 ח. מי העיר את ההר הגבוה?
☐ הס"מ.
☐ המלך כשצעק.
☐ הזבוב ועכביש.
 ט. האם למדת את המעשה השבוע?
☐ רציתי
☐ פעם
☐ פעמים

א. שאלת זכות: מתי סיפר רבינו מעשה זו?
 (עין ח"י מוהר"ן אות נ"ט)

- ☐ קיץ תקס"ז
☐ קיץ תקס"ו
☐ חורף תקס"ז
 ב. באיזה יום עשה המלך סעודה בכל שנה?
☐ ביום שכבש המלחמה
☐ ביום שלקח שבויים הרבה.
☐ שתי התשובות נכונות
 ג. איזה אומות מפרט רבינו שהיו משחקים מהם?
☐ אדום וישמעאל
☐ בבל.
☐ ישמעאל
 ד. היו עושים צחוקים גם מישראל?
☐ מסתמא.
☐ לא.
☐ רבינו לא דיבר על זה.
 ה. כמה פעמים ניסה העכביש לילך להזבוב?
☐ שלש פעמים

בעומק המעשה

באיזה עוד מעשה כתוב - המילים האלו "חבל חבל"?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

איזה לשון שמוזכר במעשה זו - אומרים במוצאי שבת? אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל מָקוֹם שֶׁאֵתָּה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁם אֵתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָנוֹתוֹ. (ויתן לך)

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com